

اتحاد چپ کارگری

بولتن سیاسی خبری زیر نظر هیئت هماهنگی - شماره ۱۵۶ جمعه ۲۰ نوامبر ۲۰۰۳ برابر با ۳۰ آبان ۱۳۸۲ - کارگران جهان متحد شوید!

گزارش بهروز فراهانی از فورم اجتماعی اروپا

برگرفته از گفتگو با ایشان

قبل از هر چیز باید گفت این فورم بی تردید موفقیت آمیز بود و در این رابطه تنها برگزار کنندگان، بلکه شرکت کنندگان و ناطران سیاسی در این رابطه ابراز رضایت کردند. در اهمیت آن کافی است بگویم، طی چند هفته گذشته هر آدم سیاسی که به زبان فرانسه آشنایی دارد، بجز فاشیستها همه خود را مدافع «دنیایی دیگر» (آلتر موندیالیست) شده بودند و این جمع از آقای شیراک شروع میشد تا رهبران حزب سوسیالیستها. این خود کافی است تا اهمیت این جنبش جنبشها، جنبش رنگین کمان را نشان دهد. طبعاً این علاقه ای که رهبران سازمانهای سنتی چپ و راست به این جنبش نشان میدهند نه به خاطر جهت گیریها و مواضع آن بلکه به خاطر قدرت واقعی آن است. این مسئله از آنجا اهمیت دارد که این فورم فاقد هر نوع تشکیلات منسجم و برنامه مبارزاتی منسجم است. یک شکل جنبش ژلاتینی است که انواع واقسام شعارها و برنامه ها را میتوان در آن دید و تنها مخرج مشترکی که این نیروها را با هم متحد میسازد مخالفت با همه جنبه های تهاجم سرمایه نئولیبرالی است که در سطح جهان شاهد آن هستیم و از جنبه ای این قدرت فورم هم هست. خصوصاً در شرایطی که ما از یک دوران تلاطم سنگین و پایان جنگ سرد بیرون میاییم در شرایطی که به مدت یک دهه با لجام گسیخته ترین تهاجم سرمایه از دوره جنگ جهانی دوم روبرو هستیم چه در کشورهای مرکزی و چه در کشورهای حاشیه ای، در شرایطی که ما شاهد آن هستیم که به کار بست این سیاستهای نئولیبرالی در کشورهای آمریکای لاتین که در حقیقت آزمایشگاه جهان سوم این برنامه بوده، چه فجایی به بار آورده است مثلاً در آرژانتین که اتفاقاً دستورالعملهای اقتصاد جهانی نئولیبرال را مو به مو اجرا میکرد و ورشکستگی همه جانبه ای روبرو شد. البته این ها تنها سیاستهای جناح راست نیست بلکه برنامه های جناحهای سوسیال دمکرات هم بود و دقیقاً به همین دلیل به شکستهای انتخاباتی این جناح هم انجامید.

از آغاز پیدایش این جنبش از سیاتل تا جنوا، از پراگ تا لوزان و جاهی دیگری که الان در حافظه من نیست صفوف این جنبش دائم رو به رشد است، صفوف آن در حال گسترش است و فرمولهایی که ارائه میکند محبوبیت عمومی پیدا میکنند، خطوط عمومی که از مباحثات و از ارائه تجارب در این فورمها بر می آید افقهای جدیدی را در کشورهای مختلف باز میکند. من شخصاً اولین بار بود که در یکی از اجلاسهای فورم شرکت میکردم. اگرچه به طور مشخص بحثهای خاورمیانه را دنبال میکنم با اینهمه باید بگویم با شرکت در دو سمینار در این رابطه به اطلاعات جدید و مهمی دست یافتیم. در یکی از این سمینارها خانم یلا شهید نماینده جنبش فلسطین در فرانسه، دانیل بن سعید از رهبران کمونیستهای انقلابی، آقای دمنینگ ویدال از لوموند دیپلماتیک، دو نفر از رهبران جوانان حومه های پاریس و آقای واشانسکی که از فعالین یهودی الاصل جنبش ضد صهیونیستی فرانسه میباشد و اطلاعاتی که در همین چند ساعتی که با هم بودیم به هم دادیم برای من به اندازه ۶ ماه کار بر میداشت. آرایه این تجارب واقعی و موجود، از فعالین جنبش ضد سرمایه، جنبش مدافع محیط زیست در سطح جهانی واقعا

متوجه میشود که دنیای جدیدی در برابرش باز میشد که این همه نشان میدهد اگر شخصی یا گروهی یا حتی در سطح ملی کسی در پی چنین مسائلی میبود نمیشد به این حد از اطلاعات و مواضع سیاسی دست یافت. این یکی از بزرگترین دستاوردهای این فورم اجتماعی است و نشان میدهد که این طرفی که برای پیشبرد مباحثات و چالش نیروهای ضد سرمایه داری پیش آمده، امکانات بی سابقه ای در برابر همه ما قرار میدهد و از آن باید استفاده کرد. بقیه در ص ۲

جنبش طبقه برای طبقه رایاری دهیم!

امیر جواهری لنگرودی - نوامبر ۲۰۰۳ (بخش پنجم)

یادآوری: در سه بخش گذشته تا حدی به سابقه امر و مواضع اعلام شده وزارت کار و صفر حسینی بر سر نوعی توافق با سازمان جهانی کار (ا_ال_او) و همپطور به نقش خانه کارگر - شوراهای اسلامی کار و حزب اسلامی کار و موفقیت افرادی همچون: علیرضا محجوب - حسن صادقی - سهیلاجلو دار زاده - ربیعی وحسین کمالی اشاره کردیم و در بخش چهارم مقاله طرح چند پرسش را در برابر خوانندگان قرار دادیم از جمله اینکه: «آیا بهتر نیست جنبش کارگری از طریق قبضه کردن انجمن ها، سندیکاها و تشکلهای در دست ایجاد، فارغ از موجودیت دولت و نهادهای دست ساز وارد عمل گردند و بدون اینکه هیچگاه در صدد آشتی شکل کارگری بر پایه مبانی همکاری طبقاتی برآیند بلکه به جنبش طبقه علیه طبقه فکر کنند و برای دفاع از منافع طبقاتی آنها خویش را نمایندگی نمایند و در ترکیب این نهاد ها وارد عمل شوند؟» و اما ادامه بحث ...

از نگاه من دیروز، امروز و حتی فردا - مادامیکه این نظام بر سر کار است - مبنای حرکت ما، تنها تن دادن به وضعیت موجود نبوده و نیست بلکه تغییر وضعیت موجود و پذیرفتن واقعیتهای تلخ موجود، مبنای عمل ماست. باید به تغییر در جهت آرایش وضع موجود اندیشید تا بتوان مطالبات یواسطه کارگران و زحمتکشان مزد و حقوق بگیر را پاسخ داد!

باید پرسید مشخصه مبارزه جنبش کارگری در شرایط کنونی چیست و این مختصات چه چیزی را میطلبد؟

برای درک ویژگیها و مختصات عینی جنبش کارگری علاوه بر تحلیل سیاستهای رژیم، می بایست واکنشها و عکس العمل های جنبش کارگری را نیز مورد بررسی قرار داد. دیگر اینکه لازم مینماید خواستها، آرایش و میزان سازمان یابی طبقه را مورد ملاحظه و بازنگری خود داشت.

بقیه در ص ۲

اخبار کارگری ص ۴

از مطبوعات ... ص ۲

...دنباله گزارش از فورم اجتماعی

برای کسانی که حضور نداشتند باید بگویم این فورم برای اولین بار به صورت غیر متمرکز (یعنی در ۴ منطقه حومه پاریس) برگزار شد و از پیش جزئیات برنامه در این ۴ منطقه پخش شده بود و ۵۵ کنفرانس روزانه و ۲۷۰ کنفرانس نصف روز برگزار شد. حجم مباحثات، تیر شرکت کنندگان و مباحث در یک روزنامه به قطع یک روزنامه عادی ۵۴ صفحه شده بود که نشانی است از اینکه دریای از تجربه، دریایی از بحثها و تجربه ها در این ۴ روز ارائه شد، و بسیاری از فعالین جنبش چپ هم نظر بودند که از بحثهای گوناگون این فورم آموخته اند. ۷۰ هزار نفر برای شرکت در جلسه ها و سمینارهای فورم به پاریس آمده بودند.

من در مباحثه ای که بین «تونی نگری» یکی از اندیشمندان سابق چپ انقلابی ایتالیا و نویسنده کتاب «امپراطوری» با آلکس کالینکس، از تئوریسینهای حزب کارگران سوسیالیست بریتانیا برگزار شد، شرکت کردم. نگری در بحث خود به تغییر و تحولات جوامع غربی پس از جنگ دوم جهانی تاکید داشت و به جای استفاده از تحلیل طبقاتی و تعریف طبقات از مقوله ای که خودش بر آن نام «مولیتود» گذاشته بود صحبت میکرد. به عبارتی او معتقد است همه در واقع در تولید ثروت شریک هستند، همه در تولید سود سهیم هستند و یک جنس شده اند، بجز طبقه حاکم. این نه به مثابه حقوق بگیر شدن همه است اما ایشان آن نقشی را که مارکس برای طبقه کارگر قائل بود را رد میکنند و میگویند دیگر نباید از طبقه حرف زد بلکه از یک جنس همه گانی که هر یک ویژگیهای خاص خود را دارند صحبت کرد. به همین دلیل هم به آن میگوید «ملیتود سینگولاریتی» یا ملیتود ویژگیها. در مقابل آن آلکس کالینکس از حزب کارگران سوسیالیست بریتانیا بحث استثمار و سرمایه داری را مطرح میکرد و میگفت علیرغم تمام اختلافاتی که هست و تفاوتی بین شکل تئولبرالی سرمایه داری و شکل سازمانی کار در دوران ارتباطات بوجود آمده، مسئله استثمار به قدرت خود باقی مانده و تفکیک استثمارگر و استثمار شونده در تولید مادی بیان میشود و صرفاً از این زاویه باید به آن نگاه کرد. تونی نگری بحث را از زاویه دیگری نیز مطرح میکرد. سوال و جوابها نشان میداد که این یکی از بحثهای کلیدی برای جوانان و فعالین سیاسی جنبش ضد سرمایه است. کالینکس مطرح میکرد که الان باید فعالین جنبش چپ به این سوال پاسخ دهند که چگونه میتوان بین طرفی مانند «فورم» (آنچه به آن میگویند جنبش جنبشها) و بخش سازمان یافته حقوق بگیران ارتباط برقرار کرد. چطور میشود این ارتباط را برقرار کرد تا این دو نیرواز یکدیگر توان بگیرند. تونی نگری بر این نظر بود که اصلاً این سوال مطرح نمیشود چرا که وجود این جنبشهای موجود به خودی خود کافی است. کالینکس در پاسخ این بحث میگفت، پس چگونه است که مثلاً در آرژانتین این جنبش جنبشها وجود داشت، بطور عظیمی هم شکل گرفت اما به دلیل عدم ارتباط با بخش سازمان یافته حقوق بگیران و فقدان تیز هوشی از این بخش سازمان یافته ما شاهد آن بودیم که این جنبش علیرغم قدرتش در جابه جایی افراد در رأس هرم قدرت شد، نتیجه اساسی و ریشه ای در تغییر روابط اقتصادی اجتماعی بدست نیامد. طبیعی است با این برنامه فشرده وقت کافی برای شرکت در بحثهای بیشماری وجود نداشت اما دست اندرکاران فورم قول داده اند چکیده ای از بحثها را تا یکماه دیگر در سطح نارنوا منتشر کنند. تظاهرات پایانی این فورم هم اهمیت خاصی داشت که به گفته برگزار کنندگان بیش از صد هزار نفر در آن شرکت کردند. شعارهای تظاهرات

علاوه بر شعارهای اصلی فورم «جهانی دیگر ممکن است» «اروپایی دیگر بسازیم» شعارها ضد جنگ، ضد بوش، ضد سیاستهای «تئولبرالی» در تمام عرصه ها بود. اگر به شعارها دقت میکردید میدیدید مدافعان حقوق بشر و جامعه مدنی هیچ جنبه ای از این تهاجم سرمایه تئولبرالی را نیست که زیر ضرب نگرفته باشند و برای جایگزینی اش برنامه ای در نظر نداشته باشند.

در شماره بعد بولتن گزارش یاسمین میظر از فورم اجتماعی اروپا و جلسه با نشریه کاره روژ را منتشر خواهیم کرد.

بدون شرح

— در مطبوعات ایران آمده است وزارت آموزش و پرورش رژیم اسلامی ایران در یک اقدام ضدخرجی و نژاد پرستانه ۷۰۰ دانش آموز افغانی را از مدارس بیرجند اخراج کرد!

— روزنامه اعتماد مینویسد: «... هزار گاهی زنان خیابانی را دستگیر می کنند و در بازداشتگاه می مانند و هیچ کس تحویلشان نمیگیرند. بهزیستی شایعه بیمه این زنان را بشدت تکذیب می کند. آنها دو باره به کنار خیابان بر می گردند. بودجه های کلانی صرف بر پایی سیمناها. همایش ها و نمایش هایی میشود که سوزه اصلی شان کودکان خیابانی، زنان ویژه و دختران فراری است...»

— روزنامه شرق ۱۴ آبان ۱۳۸۲ مینویسد: «هر یک روز یک زن در تهران مورد تجاوز قرار می گیرد و کشته میشوند. هر روز ۴۵ دختر ایرانی از خانه هایشان فرار میکنند. بنا به گزارش پلیس تهران روزانه ۹۰ کودک فراری میشوند!»

— گزارش سازمان ملل در سال ۲۰۰۲ خط فقر مطلق در روستاهای ایران ۱۶\۸\۱۶۸ صد بوده و در شهر ها ۱۴\۶\۱۶۸ صد است. ()

طبق این گزارش: «بیکاری، بی هدفی و فقدان چشم اندازی روشن از آینده منجر به سرگردانی و در مجموع کاهش شاخص امید به زندگی در بین روستاییان شده، فقر فرهنگی و عدم توسعه نیافتگی نیروی انسانی در مقایسه با شهر منجر شده است. آنها پس از ورود به شهر ها در جستجوی کار به دام باندهای مختلف فساد گرفتار و به عنوان پادو های افراد سود جو، مورد سوء استفاده قرار می گیرند. که خود آنها نیز مزید بر مشکلات شهری. چه اقتصادی و چه اجتماعی. شده است»

— به گزارش روزنامه فرهنگ آشتی: «از سوی قوه قضاییه اعلام شده است ۱۵۶ هزار نفر در ایران زندانی است»

— روزنامه آفتاب از قول رئیس انجمن حقوق جزای ایران مینویسد: «حضور ۱۸۰ هزار زندانی در زندانهای ۵۰ هزار نفری بحران را است»

— روزنامه آفتاب از قول سخنگوی قوه قضایی مینویسد: «با حذف سلول های انفرادی، زندان راحت تر از آپارتمان می شود!»

— روزنامه توسعه از قول شریعتمداری مینویسد: «وضعیت زندانی ها، افتخار آمیز است. روزنامه اعتماد مینویسد: «زنگهای خطر پرده گوش کسی را نمی لرزاند. فعالیت باندهای مافیایی فحشا برای شکار دختران در ایران»

— روزنامه کار و کارگر مینویسد: «تجمع اعتراضی کارگران نختاب فیروزان تبریز به خصوصی سازی و عدم دریافت حقوق ادامه دارد» و در ادامه میآورد: «بلاتکلیفی کارگران مشمول بازنشستگی پیش از موعد. بازنشستگان، ما حق زندگی نداریم»

روزنامه شرق خبر میدهد: «سازمان خصوصی سازی بیش از ۵۵ میلیون سهم از سهام شرکتهای معدنی و صنعتی چادر ملو و سیمان خاش را ماه آینده در بورس عرضه میکند.»

— روزنامه شرق از قول اکثر فیروز رئیس دانا اقتصاد دان مینویسد: «بورس مانع تحقق اقتصاد دموکراتیک است و خصوصی سازی در این شکل، حاصلی جز فقر بیشتر نخواهد داشت.» وی اضافه کرد رئیس دانا: «ورود سهام شرکت ها از سوی دولت به بورس را برای واگذاری به بخش خصوصی اقدامی نادرست میدانند... چرا که سرمایه های متکی به مالکیت های قدرتمند فقط در جستجوی سود هستند...»

...دنباله جنبش طبقه برای طبقه رایاری دهیم!

طبقه کارگر طی سالهای اخیر در حوزه مطالبات و در خواستهای بیواسطه خویش، کمتر برای بهبود وضعیت خود و خانواده اش، بلکه در برابر جلوگیری از بدتر نشدن موقعیت خویش دست به مبارزه زده است. یا حول همین محور مبارزه عمدتاً در جبهه وصول به موقع دستمزدها با کارفرما (بخش خصوصی) دولت حامی سرمایه به اعتراض برخاسته است و آن را به اشکال و ابزارهای گوناگونی از طومار نویسی تا اعتصاب، تحصن، اجتماعات خیابانی، راه بندان، گروگان گیری مدیریت، نامه به مجامع جهانی نظیر (آل_ا) و سایر شیوه ها به پیش برده است. درست باتکا به پروسه پیشرفت مبارزات طبقاتی کارگران ایران از یکسو و بحران اقتصادی و اجتماعی همه جانبه کشور و روی آوری کارگزاران نظام به بانک جهانی و صندوق بین المللی پول و رویکرد به سرمایه جهانی در تبیین نیو لیبرالی اقتصاد بحران را و ورشکسته از سوی دیگر، این سوال مطرح میگردد: آیا خانه کارگر و همه ضمایم زیر مجموعه آن با توجه به عملکرد تا به امروزی خود، نهادهای هستند که نیازهای سرمایه داری ایران را در دوره جدید نسبت به مسایل پیشروی رژیم پاسخ دهند؟

از نگاه من امروز اساسی ترین محور بحث باید پاسخ به سوال بالاو حل این معضل را با خود داشته و درست در متن پاسخگویی به همین سوال است که به چگونگی امر پی میریم. در میابیم که چرا سرمایه داری طرفدار اصلاحات، رفرم، گسترش بازار و بخش خصوصی، در برابر هراس از رشد مبارزه طبقه کارگر و سایر فشار تئیدست و حاشیه تولید شهری و روستایی جامعه ایران و بی اثر بودن موجودیت نهاد های خود ساخته یعنی خانه ضد کارگری و انجمن های اسلامی، شوراهای اسلامی کار در مقابل رشد همین مبارزه و به میدان آمدن هر روزه کارگران، بخشی از مفاد پیشنهادی سازمان جهانی کار (آل_ا) و قوانین بین المللی را بعنوان نوعی ارایه الطریق گذر از طوفان و رسیدن به تئوری ((اصلاحات)) و راه گذار ویژه خویش قابل پیاده شدن میشناسد.

در متن پاسخگویی به چنین شرایطی، پیشروان جنبش کارگری و همه ارتش میلیونی کار، وظیفه دشوار و سرنوشت سازی را در برابر خود دارند. اینان می بایست به اعتبار بر پایی و تقویت صف مستقل خویش، مطالبات معوقه خود را جلو رانند و از این فرصت به درستی بهره گیرند!

گرایش واقع بین و جانبدار رادیکالیسم و ترفیخواهی طبقه برای تامین منافع کل طبقه باید با به پیش بگذارند و با طرح خواسته های واقعی خویش، بعنوان یک طبقه در برابر کل بورژوازی و کلیت نظام موجود، کارگران و زحمتکشان و نیروی حاشیه تولید را از دنباله روی در جنگ جناح بندیهای موجود سرمایه داری ایران باز بدارند. همین گرایش برای ایجاد شکل مستقل خویش (طبقه برای طبقه) می بایست در رودرویی با تضمین کنندگان منافع سرمایه داری در ایران که بر اساس اصل استثمار در مسیر انطباقی با سرمایه جهانی از یکسو و پذیرش پیشرفت همکاری با سازمان جهانی کار (آل_ا) از سوی دیگر برای همسویی با سیاستهای نیو لیبرالی که پذیرش تضمین های صندوق بین المللی پول و بانک جهانی را دنبال خواهد داشت به مبارزه بر خیزند.

پیشروان کارگری می بایست در راستای مبارزه با فشارهای نهادهای سنتی (خانه کارگر و غیره) که عقب مانده ترین گرایش ضد کارگری رادر جامعه ایران نمایندگی میکنند، به جلو صحنه آیند. نباید عملاً تمکین به وضع موجود را در این مرحله بروز داد، اگر چه این تاکتیک زمان خریدن ظاهراً لعابی از ((چپ)) هم به خود بگیرد! نباید از پیش تلاش برای سازمانیابی شکل توده ای مستقل را در شرایط سرکوب امکان ناپذیر دانست و تنها سازماندهی شکل توده ای را به بعد از سرنگونی حواله داد، این نوع موضعگری هر چند با ظاهری

رادیکال در عمل جز محروم کردن کارگران در همین شرایط از شکل معنای دیگری ندارد، جدا از این، هیچ تضمینی وجود ندارد که پس از سرنگونی رژیم، کارگران به شکل سراسری و مستقل خود دست یابند.

با تاکید یاد آور میگردد یکی از تضمین های سرنگونی رژیم ضد انسانی حاکم بر ایران را وجود همین شکل های کارگری و توده ای قبل از سرنگونی میتواند فراهم آورد و اگر کارگران آنرا به درجه ای در دل همین شرایط بر پایه اتحاد طبقاتی خویش به دست آورند خود میتوانند در دوره بعد از سرنگونی با قاطعیت از سازماندهی خود دفاع و از سنگر خویش پشتیبانی کنند.

از اینرو خنثی کردن هر گونه طرح و برنامه گرایشات مختلف بورژوازی و بند و بست آنان با گرایشات رفرمیست علیه طبقه، در گرو دخالت و فعال شدن پیشروان دلسوز میباشد. مداخله فعالین کارگری در رابطه با حضور همه جانبه آنان و آگاهی دادن شان به دیگر همسنگران خویش در کارخانه و محیط کار میتواند نیروی گسترده تری را در جهت سازماندهی جنبش صنفی- سیاسی و طبقاتی حول مطالبات روزانه شان بسیج نمایند. قدرت همین نیروی بسیج شده، میتواند امر شکل دهی انجمن، سندیکا، شورا و اتحادیه کارگری مستقل بر پایه اراده و رای آگاهانه خود کارگران با قطع دست دخالتگری ارگانها و نهادهای وابسته به دولت و خود دولت حامی سرمایه را در جریان مبارزه تا حد زیادی امکان پذیر گرداند.

نکته گفتنی اینکه مهمترین و اساسی ترین محور بحث در شرایط کنونی قبل از هر چیز، تمرکز جنبش کارگری بر استقلال خود از دولت و نهادهای شبه کارگری است. جنبش کارگری بیش از آنکه به صنفی یا سیاسی بودن حرکت خود بیاندیشد باید به استقلال خویش بنگرد و قبل از اینکه به رسمی شدن خود بیاندیشد باید پایه های خود را سفت کرده و به گسترش دامنه اش فکر کند و درست در متن چنین شرایطی تا جایکه امکان دارد نباید به رسمی شدن شکل، توسط رژیم اندیشید زیرا در شرایط فشار حاکم، تشکلهای رسمی با مشکلات بیشتری روبرو بوده و به راه خطا میروند. کارگران باید به امکانات و نیروی خود اتکا کنند و لوازم سازمانیابی خویش را بیش از پیش فراهم آورند. فائق آمدن به مشکل پراکندگی اعتراضات و مبارزات و صف آرایی در مقیاس سراسری در حین حفظ استقلال مهمترین الزام این مرحله از مبارزات کارگران ایران است.

ادامه دارد...

اطاق ایرانیان سوسیالیست در "پلتاک"

Iran (Socialist Forum)

<http://www.isf.org.uk/Paltalk-isf.htm>

email: Paltalk@isf.org.uk

جمعه ۲۱ نوامبر

۸ تا ۱۲ شب به وقت اروپای مرکزی

نقد فمینیزم اسلامی. حامد شهیدیان

یکشنبه ۲۳ نوامبر

۸ تا ۱۲ شب به وقت اروپای مرکزی

تاریخچه سازمان چریک های فدایی خلق

گروه پویان-احمدزاده محمد سیداحمدی

در اعتراض به نحوه واگذاری سهام ترجیحی

کارگران موتورسازان تراکتور سازی دست از کار کشیدند

کارگران شرکت موتورسازان تراکتور سازی تبریز در اعتراض به نحوه و شیوه واگذاری سهام ترجیحی از سوی مسئولان ذی ربط از روز دوشنبه دست از کار کشیدند. به گزارش خبرنگار ایلنا از تبریز، کارگران این مجتمع بزرگ تولیدی خواهان واگذاری عادلانه سهام ترجیحی با قیمت میانگین و مناسب شده اند. براساس این گزارش شورای اسلامی کار شرکت موتورسازان تراکتور سازی به نمایندگی از سوی بکهار تن از کارگران این شرکت با ارسال نامه ای سرگشاده به دبیر کل سازمان بورس و اوراق بهادار کشور و رئیس سازمان خصوصی سازی بر واگذاری سهام ترجیحی با قیمت های میانگین و مناسب تاکید کرده اند.

در این نامه با ذکر این مطلب که طبق آگهی مندرج در روزنامه ها مقرر گردیده بود که سهام شرکت در مورخ 82/8/10 در تالار بورس تهران عرضه و معامله بر روی آن سهم انجام شود که این امر بنا به دلایلی که برای پرسنل این شرکت مشخص نمی باشد صورت نگرفته و مجدداً مقرر گردید در روز 82/8/12 عرضه صورت پذیرد که این امر نیز انجام نگریده طبق آخرین آگهی های مندرج روزنامه ها و سایت های اینترنتی مقرر شده بود که عرضه سهام روز چهارشنبه 82/8/14 قطعاً صورت پذیرد که در این روز نیز عرضه سهام با قیمت 4800 ریال شروع گردیده ولی مجدداً نماد شرکت بسته شده و معامله سهام صورت نگرفته است در نتیجه اولین عرضه سهام در روز یکشنبه 82/8/18 و با قیمت 6500 ریال شروع گردیده است.

در ادامه نامه آمده است: در خصوص موارد فوق سوالاتی ایجاد شده که منجر به بروز مشکلاتی در شرکت گردیده که به شرح زیر مطرح می گردد و خواستار روشن شدن وضعیت اعلامی فوق هستیم.

چرا نماد عملیاتی شرکت با قیمت 4800 ریال باز می گردد ولی علیرغم اطلاعیه های قبلی در جراید با این قیمت معامله انجام نمی شود و با تاخیرات غیرمنطقی نهایتاً قیمت افزایش می یابد.

علیرغم اینکه اولین عرضه سهام شرکت با قیمت 6500 ریال صورت گرفته و پرسنل این شرکت نیز آمادگی خرید سهام ترجیحی را در موعد مقرر انجام داده بود، ولی مبنای محاسبه میانگین، قیمت سومین روز معامله یعنی مبلغ 7177 ریال ملاک قرار می گیرد که این امر منجر به افزایش میانگین و کاهش تعداد سهام متعلق به هر نفر می گردد.

با بررسی نسبت P به E در صنایع مربوط به وسایط نقلیه ملاحظه می گردد که P به E مناسب و متوسط برای این صنعت در حدود 8 می باشد ولی بنا به دلایلی که برای کارکنان این شرکت مشخص نمی باشد، این نسبت در حدود 10/5 برای سهام شرکت منظور گردیده است. از آنجا که در مجتمع تراکتور سازی شرکتی نظیر تراکتور سازی، ماشین آلات صنعتی و ریخته گری نیز مستقر بوده و کلیه پرسنل شرکتها ارتباط کاری و مشخص دارند، لذا با توجه به اینکه در محاسبه قیمت اولیه شرکتی فوق از حداقل قیمت استفاده گردیده بنابراین این عدم هماهنگی در تعیین قیمت سهام شرکت ها مشکلات حادی را در محیط شرکت ایجاد کرده است.

بنابراین با توجه به موارد مطروحه فوق و با عنایت به احتمال بروز مشکلات کارگری در شرکت پیشنهاد می گردد که نسبت به بازبینی محاسبه قیمت میانگین سهام ترجیحی پرسنل اقدام لازم صورت پذیرد و در این زمینه حداقل از قیمت کارشناسی سهام شرکت بعنوان مبنای تعیین قیمت استفاده گردد.

در همین ارتباط صادق زاده نماینده کارگران آذربایجان شرقی با اشاره به اقدامات صورت گرفته برای حل این موضوع، گفت: امیدواریم مسئولان ذی ربط در

سازمان خصوصی سازی و سازمان اوراق بهادار هر چه سریعتر در جهت تحقق خواسته های به حق کارگران موتور سازان تلاش کنند.

نخ ابریشم صومعه سرا در آستانه تعطیلی

اتحادیه فروش دستباف قم، کارخانه را بدون کارگران می خرد

عده ای سودجو که در زمینه تولید فرش دستباف فعالیت می کنند، برای حفظ منافع شخصی و به دلیل تفاوتی که میان قیمت نخ ابریشم قاچاق و نخ ابریشم تولید داخل وجود دارد، اقدام به خرید نخ قاچاق کرده و باعث ضربه زدن به کارخانه های نخ داخلی شده اند.

«محمد یعقوبی»، دبیر اجرایی خانه کارگر استان گیلان، که در خصوص تعطیلی کارخانه نخ ابریشم صومعه سرا با خبرنگار سرویس کارگری ایلنا سخن می گفت، ضمن بیان این مطلب افزود: شرکت نخ ابریشم در سال 74 با 297 نفر کارگر و با ظرفیت تولید 104 تن نخ ابریشم در ماه، فعالیت خود را در شهر صومعه سرا آغاز کرد و تا یک ماه قبل به صورت کارمزدی به فعالیت خود ادامه می داد.

وی افزود: کلیه دستگاه های این کارخانه پیشرفته است و تعداد کارگران آن نیز در حال حاضر 120 نفر می باشد، با این وجود، از تاریخ 25 مهرماه سال جاری، طبق اطلاعیه ای اعلام شده که به دلیل اتمام مواد اولیه کارخانه تعطیل می باشد، در حالی که هم اکنون 600 تن مواد اولیه در کارخانه موجود بوده و احتمال از بین رفتن آن می رود.

یعقوبی افزود: مهم ترین دلیل تعطیلی کارخانه، رکود قیمت بازار نخ داخلی به دلیل ورود انواع نخ های قاچاق و پیله از کشورهای آسیای میانه است.

وی گفت: این کارخانه بزرگترین واحد تولیدی خاورمیانه در تولید کشور است و تعطیلی آن ضربه شدیدی به اقتصاد کشور وارد خواهد کرد.

یعقوبی در خاتمه اعلام کرد: طبق آخرین اطلاعات، اتحادیه فروش دستباف شهر قم خواستار خریداری کارخانه مذکور است، اما این اتحادیه، کارخانه را بدون کارگران آن می خواهد؛ به همین منظور هیات مدیره تصمیم گرفته تا به هر طریق ممکن با کارگران دائمی تسویه حساب کند و این در حالی است که این کارخانه تحت پوشش بانک صنعت و معدن است.

مسوول شورای اسلامی کار شرکت صنایع راه سازی و معدن ایران :

دو ماه و نیم است که بی حقوق مانده ایم

در صورتی که هر یک از کارگران واحدهای تولیدی تخلفی انجام دهند، باید این امر در شورای اسلامی محل کار بررسی و با حضور نماینده کارگران، نسبت به نحوه برخورد با کارگر متخلف تصمیم گیری شود؛ اما مدیریت شرکت صنایع راه سازی و معدن ایران به جای نماینده کارگران نیز تصمیم می گیرد.

به گزارش خبرنگار سرویس کارگری ایلنا، «محمد حسین مرادی»، مسوول شورای اسلامی کار شرکت صنایع راه سازی و معدن ایران، با اعلام این خبر گفت: مسوولان کارخانه، در اغلب موارد به جای اجرای قوانین جاری، اقدام به اجرای قوانین خود می کنند، که این نحوه برخورد اثرات نامطلوبی بر جو حاکم بر کارخانه دارد.

وی گفت: مسوولان کارخانه حاضر نیستند، در تصمیم گیری ها از نقش موثر شورا در کاهش تنش استفاده کنند و بارها مشاهده شده است که از ورود کارگران به داخل کارخانه جلوگیری می کنند.

مرادی در بخش دیگری از سخنان خود گفت: در حال حاضر دو ماه و نیم است، که حقوق کارگران این شرکت پرداخت نشده است و این در حالی است که حق عضویت اعضا نیز از حقوق کارگران کسر شده، اما به حساب کانون شوراها واریز نمی

نیروی متخصص که به آموزش این جوانان بپردازد، بازده مفید را از همین لحظه تمام شده بدانید.

احمدی در خصوص طرح ضربتی اشتغال و واگذاری وامهای 3 میلیون تومانی گفت: قبل از ایجاد اشتغال باید به فکر حفظ اشتغال موجود بود. امروزه با افزایش نیروهای بازخریدی که نیمی از عمر خود را در خدمت اشتغال و تولید بوده و به یکباره بیکار می شوند چگونه می توانیم با 3 میلیون تومان برای این افراد اشتغال ایجاد کنیم.

بگ مقام کارگری در ساوجبلاغ:

ضعف مدیریت منجر به بیکار 3 هزار کارگر شاغل شد

بگ نماینده کارگری در شهرستان ساوجبلاغ از روند رو به رشد اخراج کارگران دایمی و قدیمی و احدهای تولیدی و جایگزینی آنان با کارگران قراردادی انتقاد کرد و گفت: این وضعیت امنیت شغلی کارگران را به شدت به خاطر انداخته و چنانچه تدابیری مناسب اتخاذ نشود بگ فاجعه انسانی را شاهد خواهیم بود.

به گزارش خبرنگار سرویس کارگری ایلنا، کرملی سامانی پور دبیر اجرایی خانه کارگر ساوجبلاغ تصریح کرد: ضعف مدیریت در برخی واحدها، نظام تولید را مختل کرده و در این شرایط کارگران اولین قربانی هستند.

وی رکود و ورشکستگی برخی کارخانه های منطقه مانند شرکت فخر ایران و اشتاد و اخراج بالغ بر 2 هزار کارگر شاغل در این واحدها را نگران کننده توصیف کرد و نسبت به ادامه این روند هشدار داد.

نماینده کارگران ساوجبلاغ با اشاره به وجود 150 تا 200 واحد تولیدی دارای شرایط تشکیل نهاد شورای اسلامی کار از عدم شکل گیری این نهاد کارگری در بیشتر این واحدها انتقاد کرد و گفت: یکی از دلایل تضعیف شوراها، عملکرد ضعیف ستاد شوراهای ادارات کل کار در این منطقه اداره کل کار کرج می باشد.

شود. وی با اشاره به روند تولید در این کارخانه گفت: تولیدات کارخانه در حد صادرات است و ما مشکل مالی نداریم، اما به نظر می رسد که مسوولان کارخانه با بحران نمایی برای کارخانه، قصد دریافت وام بحران از بانکها را دارند.

وی با اشاره به بحران دوره قبل گفت: در دوره قبل نیز که وام بحران از بانک دریافت شده بود، 13 ماه از حق بیمه کارگران پرداخت نشد و لباس کار و لوازم ایمنی نیز ندادند، ضمن آنکه 6 ماه هم حقوق معوقه داشتیم.

نماینده کارگران شهرستان ری:

اجازه نمی دهیم که استقلال سازمان تامین اجتماعی خدشه دار شود

بگ مقام مسوول درامور بازنشستگان شهرستان ری مخالفت خود را با هر گونه زرمه ای پیرامون ادغام سازمان تامین اجتماعی با هر سازمان و نهادهای اعلام و تاکید کرد: منابع سازمان تامین اجتماعی متعلق به بیمه شدگان و مستمری بگیران است و می بایست استقلال این سازمان حفظ شود.

به گزارش سرویس کارگری ایلنا، ترکاشوند نماینده کارگران شهرستان ری و مسوول بازنشستگان این شهرستان تصریح کرد: اکنون که سازمان تامین اجتماعی مستقل است و تحت پوشش هیچ سازمان و نهادهای نیست با مشکلات متعددی در مینه ارایه خدمات مطلوب به خانواده بزرگ خویش مواجه است حال اگر قرار بر ادغام این سازمان باشد چه آینده ای در انتظار کارگران و بازنشستگان عضو آن خواهد بود.

وی صندوق سازمان تامین اجتماعی را بین نسلی توصیف کرد و گفت: ذخایر و منابع این سازمان متعلق به اعضایش است و هیچ کس حق ندارد آنها را در اختیار گرفته و برای این منابع تصمیم گیری کند.

مسوول امور کارگران شهرستان ری از عواقب قانون نوسازی صنایع اظهار نگرانی کرد و گفت: ما مخالف بازسازی و نوسازی کارخانه های قدیمی و مستهلک نمی باشیم، دغدغه اصلی ما آواره شدن کارگرانی است که در قالب این قانون تعدیل و به عبارت بهتر اخراج می شوند.

وی با طرح این سوال که امنیت شغلی کارگران در شرایط فعلی چگونه تامین خواهد شد، تصریح کرد: برخی افراد می گویند که با نوسازی کارخانه ها کارگران بر سر کار خود بازخواهند گشت سوال من این است که اگر ممکن است این افراد آماری در مور کارگران بازگشت بکار شده اعلام کنند تا نگرانی نمایندگان کارگری مرتفع شود.

وی همچنین از گسترش روند واگذاری کارخانه ها به بخش خصوصی و اخراج کارگران این واحدها اظهار نگرانی کرد و گفت: در بیشتر موارد خصوصی سازی منجر به قربانی شدن تولیدو کارگران می شود.

وی نظارت دقیق دستگاههای ذی صلاح بر نحوه واگذاری و ادامه فعالیت کارخانه ها پس از واگذاری را خواستار شد و گفت: ما مخالف خصوصی سازی با هدف بهبود وضعیت کارخانه ها و کارگران نمی باشیم اما اعتقاد داریم که روش کنونی خصوصی سازی هم صحیح نیست.

خصوصی سازی شکست خورده است چرا باز هم پول بدهیم

وامهای مختلف پرداخت کرده ایم، مالیاتها و بیمه را کاهش داده ایم، کارخانه را به قیمت رایگان تحویل آقایان داده ایم اما اغلب آن ها نا موفق بوده اند و حتی بگ دستگاه جدید به کارخانه اضافه نکرده اند چرا باز هم پول بدهیم.

به گزارش خبرنگار ایلنا، پرویز احمدی پنجکی عضو کانون عالی شوراهای اسلامی کار سراسر کشور گفت: خصوصی سازی یعنی کارخانه را به مفت به سرمایه داری واگذار کنند که سرمایه ای نیاورده است اما خود را سرمایه گذار می نامد و پس از تحویل گرفتن واحد تولیدی اقدام به تعطیلی واحد می کند و کارگران کارخانه خصوصی سازی شده را، به خیل بیکاران این کشور می افزاید و این در حالیست که مسوولان دغدغه خود را اشتغال معرفی می کنند اما هیچ نظارتی بر واحد های واگذار شده ندارند.

احمدی گفت: این درست نیست که به بهانه اشتغال، نیروی ماهر و متخصص را به کشورهای دیگر بفرستیم و باوجود این حجم نیروی جوان جویای کار و نبود

pg: 4289144-0

شماره حساب پستی اتحاد چپ کارگری ایران در سوئد

شماره فکس و آدرس پستی اتحاد چپ کارگری ایران:

Address: Box 22 33 40 314 Gtg

Sweden

Fax: 0046 31139897 0044 8701257959

آدرس ما در اینترنت:

<http://www.etehadchap.com>

e-mail: web@etehadchap.com

آدرس پست الکترونیکی اتحاد چپ کارگری در آمریکا:

us.east@etehadchap.com

آدرس پست الکترونیکی کمیته زنان اتحاد چپ کارگری:

zanan@etehadchap.com

مسئول اجرایی بولتن: داریوش ارجمندی، سوئد

dariush@etehadchap.com